

Kürtaj hak değil; hak gasbidir!

Sibel Hanım: “Kürtaj caiz değil midir? Günümüz teknolojisinde çocuğun durumu kesin bilinebiliyor. Çocuğun down sendromlu olduğunu kesin biliyorsak aldırma caiz olmaz mı?”

Öncelikle şunu ifade edelim ki: Kürtaj bir hak değil; bir cinayettir, bir hak gaspidir. Her ne kadar çocuk henüz ana rahmindeyse de, artık hayatı vardır, ruhu vardır, duyguları vardır; netice itibariyle hakkı vardır, hukuku vardır. Onu aldırma, onu öldürmektir; dünyaya gelmiş bir adamı öldürmek gibidir.

Sorunuzu birkaç maddede cevaplayacağız:

1- Teknoloji her şey demek değildir. Var olanı tesbit eder. Fakat ne yakın geleceği, ne uzak geleceği bilemez, göremez ve keşfedemez. Ana rahmindeki ceninde bu gün tesbit ettiği bir problemin, cenin daha ana rahminden çıkmadan şifâ ile sonuçlanıp sonuçlanmayacağına genellikle hükmedemez. Bu gün görülen bir sendromun, yarın bir iç denge ile kaybolup gitmeyeceğini veya bu gün görülmeyen bir problemin yarın ortaya çıkmayacağını kestiremez. Ön tedbirleri aldıktan sonra, Allah’a teslim olmaktan başka çare var mıdır? Nitekim özürlü de olsa, her çocuk ve her insan Allah’ın birinci derecede kuludur.

2- İnsanın yaratılışı tamamen beşer kudretinin dışında; tamamen Hâlık-ı Kerîm’in hilkatiyle ve Fâtır-ı Kadîr’in kudretiyle ve takdiriyle ilgili bir alandır. Cenâb-ı Hakk’ın takdir buyurduğu çocuk, takdir ettiği şekil ve biçimde ana rahmine bir çekirdek olarak düşer. Burada beslenir, gelişir, âzâsı teşekkül eder, kendisine ruh verilir; yani burada halk edilir. Bütün bu süreçlere bizim beşer olarak hiçbir müdâhalemiz yoktur. Her süreçte tamamen Allah’ın dilemesi esastır ve Allah’ın emri hâkimdir. Kur’ân bu hakîkati, “Annelerinizin rahimlerinde sizi dilediği gibi şekillendiren O’dur.” 1 âyetiyle bildirir.

3- Çocukların doğuştan getirebilecekleri özürlerin temelinde yatan sebeplerle ilgili önceden bir dizi tedbir almak ve anne babaya bir dizi uyarılar yapmakta bir sakınca yoktur. Meselâ, yakın akraba evlilikleri yapılmaması, kötü alışkanlıkların sür’atle terk edilmesi, bilhassa annenin hâmilelik döneminde bebeğine olumsuz etki yapacak her türlü madde alımını kesmesi, hayırlı bir evlât vermesi için Allah’a duâsını eksik

etmemesi, anne ve baba arasındaki kan uyuşmazlıklarının ve varsa sâir olumsuz bulguların önceden tetkik edilerek gerekli tedbirlerin zamanında alınması...vs. bunların birkaçı ve başlıcaları. Bunlar fitrî emirlerdir; bunlara muhakkak uyulmalıdır. Çünkü fitrî emirlere uymak bilhassa çocuk sağlığını olumlu etkileyecektir. Anne ve baba, titizliğini bu nokta üzerinde yoğunlaştırmalıdır. Bu, meşrûdur ve câizdir.

4- Bununla berâber; sebepleri çok fazla abartıp, Allah'ın kudretinden, emrinden, irâdesinden ve rahmetinden umudunu kesmek doğru bir davranış değildir; tevhid inancıyla bağdaşmaz. Bilhassa dünyaya gelmek üzere olan çocuk hakkında teknoloji ne derse desin; Allah'ın rahmetinden umudumuzu yitirmeyelim. Gelen çocuk için hayırlısını isteyelim ve hayırlı bir tarzda gelmesi için duâ edelim. Allah hayırlı evlâtlar versin.

5- Ana rahminde yumurta aşılandıktan sonra konumuzla ilgili olarak iki ana evre vardır:

a) Ruh verilmeden ve kolu-bacağı, kafası ve sâir vücut âzâları belirmeden önceki ilk evre. Bu evre genellikle en fazla ilk yüz yirmi güne kadar sürer. Bu evrede cenin her geçen gün hızla gelişmekte, her geçen gün yeni yeni teşekküllere kavuşmaktadır.

Hayatî ve zorunlu mazeretin olması halinde, bu ilk evrede aşılınmış yumurtanın alınmasını âlimler mümkün ve caiz görmektedirler. Meselâ; kadın hasta ve hamilelik durumu hastalığını arttıracak ise; veya hamileliğin kesin bir ölümle sonuçlanacağı biliniyorsa, ya da anne emzikli olup hamilelikten dolayı sütünü elindeki çocuğundan kesmek zorunda kaldığında babanın çocuğuna bakamayacak ölçüde fakir olması halinde; yahut çevre aşırı derecede bozuk olup, doğacak çocuğun fitne ve fesat ortamında büyümesinden korkuluyorsa ilk kırk gün içinde ceninin alınmasını caiz görenler vardır.

b) Ruh verildikten ve vücut azaları teşekkül ettikten sonraki evre. Bu evre yaklaşık yüz yirmi günden sonraki evredir. (Buradaki "yüz yirmi gün" rakamı, genel ve yaklaşık bir rakamdır. Kimi ceninler daha önce de vücut azaları tanınacak derecede teşekkül safhasına girebilmektedirler.) Ana rahmine düşmüş ve kolu-bacağı-kafası şekillenmiş bir bebeğin, ultrasonla, çok daha net gösteren başka cihazlarla veya testlerle ne kadar özürlü, sakat ya da kalıtsal hastalıklı olduğu tesbit edilmiş olursa olsun; aldırma cinayet olur; caiz değildir.

6- Demek, ruhu bulunan ve canlı olan en az yüz yirmi günlük bir cenin için artık hangi sebep ve sonuç ortaya çıkmış olursa olsun; aldırma ve imha etme yolu dinen

bulunmamaktadır. Çünkü o artık bir beşerdir, bir insandır, bir ferttir, Allah'ın kuludur. O'na hayat veren de, rızık veren de, ölüm takdir edecek olan da Cenâb-ı Allah'tır. Üstad Bedüzzaman Said Nursî'nin ifadesiyle, yaratılacak çocukta binde dokuz yüz doksan dokuz hisse sahibi Hâlık-ı Rahîm'dir.2

7- Çocuğun gelişim bozukluğu içinde olduğu varsayımını güçlendirebilecek bulguların, cenini almak için yeterli ve zorunlu bir sebep olduğu yolunda evhamları tahrik etmeye kanaatimizce gerek yoktur. Bizim tavsiyemiz: Anne ve babaların gerekli bütün sıhhî, tıbbî ve sosyal tedbirleri önceden almaları ve hamilelik döneminde bebekte olumsuz iz ve etki bırakacak davranışlardan uzak bulunmalarıdır. Çocukta down sendromu, mongol veya başka bir kalıtsal rahatsızlığın bulunmadığı yolunda az da olsa bir ihtimal varken, Allah'ın takdirine güvenmeyip cenini telef etmek sorumluluktan uzak değildir.

Dipnotlar:

1- Âl-i İmrân Sûresi, 3/6.

2- Bedüzzaman, Mektûbât, S. 80.

Not: Konu hakkında ayrıca "Kürtajın İslam'daki Yeri" video kaydını izlemenizi tavsiye ederiz.